Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 8. decembra 2016*

„Predhodno odločanje — Direktiva 2008/48/ES — Varstvo potrošnikov — Potrošniški kredit — Člen 2(2)(j) — Dogovori o novem načrtu obročnega odplačevanja — Brezplačni odlog plačila — Člen 3(f) — Kreditni posredniki — Družbe za izterjavo, ki delujejo v imenu dajalcev kredita“

V zadevi C-127/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (vrhovno sodišče, Avstrija) z odločbo z dne 17. februarja 2015, ki je prispela na Sodišče 12. marca 2015, v postopku

Verein für Konsumenteninformation

proti

INKO, Inkasso GmbH,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik senata, M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan (poročevalec) in D. Šváby, sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 25. februarja 2016,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Verein für Konsumenteninformation S. Langer, odvetnik,

— za INKO Inkasso GmbH C. Rabl, odvetnik,

— za nemško vlado T. Henze, M. Hellmann, J. Kemper in D. Kuon, agenti,

— za francosko vlado D. Colas in S. Ghiandoni, agenta,

— za litovsko vlado K. Dieninis, D. Kriaučiūnas in J. Nasutavičienė, agenti,

— za Evropsko komisijo S. Grünheid in G. Goddin, agentki,

* Jezik postopka: nemščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 21. julija 2016

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 2(j) in 3(f) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL 2008, L 133, str. 66, ter popravki v UL 2009, L 207, str. 14, UL 2011, L 234, str. 46, in UL 2015, L 36, str. 15).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Verein für Konsumenteninformation (združenje za informiranje potrošnikov, v nadaljevanju: združenje) in INKO, Inkasso GmbH (v nadaljevanju: Inko) v zvezi s prakso zadnjenavedene, v okviru katere s potrošniki sklepa dogovore o novem načrtu obročnega odplačevanja dolgov, ki se nanašajo na odobritev odloga plačila, ne da bi jim zagotovila predpogodbene informacije.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodni izjavi 24 Direktive 2008/48 je navedeno:

„Potrošnika je treba pred sklenitvijo kreditne pogodbe podrobno informirati, ne glede na to, ali je v trženje kredita vključen kreditni posrednik ali ne. Zato bi morale zahteve po predpogodbenih informacijah na splošno veljati tudi za kreditne posrednike. Vendar če delujejo dobavitelji blaga in storitev kot kreditni posredniki v pomožni funkciji, jih ni primerno obremenjevati s pravno obveznostjo dajanja predpogodbenih informacij v skladu s to direktivo. Dobavitelji blaga in storitev se lahko na primer štejejo kot kreditni posredniki v pomožni funkciji, če njihova dejavnost kreditnega posredništva ni glavni namen njihove dejavnosti, poslovanja ali stroke. V teh primerih se še vedno dosega dovolj visoka raven varstva potrošnika, saj je dajalec kredita odgovoren za to, da potrošnik pred pogodbo prejme celovite informacije, bodisi od posrednika, če se dajalec kredita in posrednik tako dogovorita, bodisi na drug ustrezen način.“

4 Člen 2 te direktive, naslovljen „Področje uporabe“, določa:

„1. Ta direktiva se uporablja za kreditne pogodbe.

2. Ta direktiva se ne uporablja za naslednje:

[…]

(f) kreditne pogodbe, s katerimi se podelijo krediti brez obresti in kakršnih koli drugih stroškov, ter kreditne pogodbe, ki določajo, da se mora kredit odplačati v roku treh mesecev in pri katerih se plačajo zgolj zanemarljivi stroški;

[…]

(j) kreditne pogodbe, ki se nanašajo na brezplačen odlog plačila obstoječega dolga;

[…]

6. Države članice lahko določijo, da se za kreditne pogodbe, v katerih se predvideva, da bosta dajalec kredita in potrošnik sklenila dogovor glede načina odloga plačil ali odplačil, uporabljajo samo členi 1 do 4, 6, 7, 9, člen 10(1), člen 10(2)(a) do (i) ter (l) in (r), člen 10(4), členi 11, 13, 16 in členi 18 do 32, kadar je potrošnik že v zamudi pri odplačevanju po prvotni kreditni pogodbi in kadar:

(a) bi takšen dogovor verjetno odvrnil možnost sodnega procesa v zvezi z zamudo; in

(b) potrošnik s tem ne bi imel manj ugodnih pogojev v primerjavi s tistimi, določenimi s prvotno kreditno pogodbo.

[…]“

5 Člen 3 te direktive z naslovom „Opredelitve pojmov“ določa:

„V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve:

[…]

(b) ‚dajalec kredita‘ pomeni fizično ali pravno osebo, ki da ali obljubi, da bo dala kredit v okviru svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;

(c) ‚kreditna pogodba‘ pomeni pogodbo, s katero dajalec kredita odobri ali obljubi, da bo odobril potrošniku kredit v obliki odloga plačila, posojila ali drugega podobnega finančnega dogovora, z izjemo pogodb o trajnem opravljanju storitev ali dobavi blaga enake vrste, kadar potrošnik v času dobave takšnih storitev ali blaga plačuje zanje v obrokih;

[…]

(f) ‚kreditni posrednik‘ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ne deluje kot dajalec kreditov in v okviru svoje dejavnosti, poslovanja ali stroke v zameno za plačilo, ki je lahko v denarju ali kateri koli drugi obliki finančnega plačila:
   (i) potrošnikom predstavlja ali ponuja kreditne pogodbe;
   (ii) pomaga potrošnikom s pripravljalnim delom za kreditne pogodbe, razen tistih, navedenih v (i), ali
   (iii) v imenu dajalca kredita s potrošniki sklepa kreditne pogodbe;

(g) ‚skupni stroški kredita za potrošnika‘ pomeni vse stroške, vključno z obrestmi, provizijami, davki in vsemi drugimi vrstami pristojbin, ki jih mora potrošnik plačati v zvezi s kreditno pogodbo in ki so dajalcu kredita znani, razen notarskih stroškov; stroški, povezani s pomožnimi storitvami v zvezi s kreditno pogodbo, zlasti zavarovalne premije, so tudi vključeni, če je sklenitev dodatne storitvene pogodbe obvezna že za samo pridobitev kredita ali pod pogoji, ki se tržijo;

(h) ‚skupni znesek, ki ga mora plačati potrošnik‘ pomeni vsoto skupnega zneska kredita in skupnih stroškov kredita za potrošnika;

(i) ‚efektivna obrestna mera‘ pomeni skupne stroške kredita za potrošnika, izražene kot letni odstotek skupnega zneska kredita, po potrebi vključno s stroški iz člena 19(2);

[…]“

6 Člen 5 Direktive 2008/48, naslovljen „Predpogodbene informacije“, v odstavku 1 določa:

„Preden postane potrošnik zavezan izpolnjevanju kreditne pogodbe ali ponudbe, zagotovi dajalec kredita in, kjer je primerno, kreditni posrednik na temelju kreditnih pogojev dajalca kredita ter, kjer je to primerno, na izraženih preferencah potrošnika in informacijah, ki jih je ta posredoval, potrošniku informacije, da lahko primerja različne ponudbe in se tako zavestno odloči, ali bo sklenil kreditno pogodbo. […]“

7 Člen 6 te direktive, naslovljen „Zahteve po predpogodbenih informacijah za nekatere kreditne pogodbe v obliki možnosti prekoračitve in za nekatere posebne kreditne pogodbe“, v odstavku 1 določa:

„Preden postane potrošnik zavezan izpolnjevanju kreditne pogodbe ali ponudbe v zvezi s kreditno pogodbo iz člena 2(3), (5) ali (6), zagotovi dajalec kredita in, kjer je primerno, kreditni posrednik potrošniku informacije, ki temeljijo na kreditnih pogojih dajalca kredita, po potrebi pa tudi na izraženih preferencah potrošnika in informacijah, ki jih je ta posredoval, in sicer da lahko potrošnik primerja različne ponudbe in se tako zavestno odloči, ali bo sklenil kreditno pogodbo.

[…]“

8 Člen 7 navedene direktive, naslovljen „Izjeme od obveznosti zagotavljanja predpogodbenih informacij“, določa:

„Člena 5 in 6 se ne uporabljata za dobavitelje blaga ali ponudnike storitev, ki nastopajo kot kreditni posredniki v pomožni funkciji. To ne posega v obveznost dajalca kredita, da zagotovi, da potrošnik prejme predpogodbene informacije iz teh členov.“

9 V skladu s členom 21 te direktive, naslovljenim „Nekatere obveznosti kreditnih posrednikov [v] razmerju do potrošnikov“, velja:

„Države članice zagotovijo, da:

(a) kreditni posrednik pri oglaševanju in v dokumentaciji, namenjeni potrošnikom, navede obseg svojih pooblastil, zlasti ali sodeluje izključno z enim ali več dajalci kreditov ali pa deluje kot neodvisni posrednik;

(b) se pristojbino, če obstaja, ki jo mora plačati potrošnik kreditnemu posredniku za njegove storitve, razkrije potrošniku in se ta dogovori med potrošnikom in kreditnim posrednikom na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov pred sklenitvijo kreditne pogodbe;

(c) kreditni posrednik pristojbino, če ta obstaja, ki jo mora plačati potrošnik kreditnemu posredniku za njegove storitve, sporoči dajalcu kredita za namen izračuna efektivne obrestne mere.“

Avstrijsko pravo

10 Člen 6 Verbraucherkreditgesetz (zakon o potrošniških kreditih) z dne 20. maja 2010 (BGBl. I, 28/2010, v nadaljevanju: VKrG) določa:

„1. Preden postane potrošnik zavezan na podlagi kreditne pogodbe ali ponudbe, mora dajalec kredita potrošniku – na podlagi kreditnih pogojev dajalca kredita ter, kjer je to primerno, na podlagi izraženih preferenc potrošnika in informacij, ki jih je ta posredoval – zagotoviti informacije, ki so potrebne, da

lahko primerja različne ponudbe in se tako zavestno odloči, ali bo sklenil kreditno pogodbo. Te informacije je treba zagotoviti na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov in morajo vsebovati predvsem naslednje:

(1) vrsto kredita;

[…]

(3) skupni znesek kredita in pogoje, ki urejajo črpanje kredita;

(4) trajanje kreditne pogodbe;

[…]

(7) efektivno letno obrestno mero in skupni znesek, ki ga mora plačati potrošnik, na podlagi reprezentativnega primera, pri čemer se navedejo vse predpostavke, uporabljene za izračun te obrestne mere v skladu s členom 27; […]

[…]

8. V odstavkih od 1 do 7 določene dolžnosti zagotavljanja informacij veljajo tudi za kreditnega posrednika, če ne gre za dobavitelja blaga in storitev, ki deluje kot kreditni posrednik zgolj v pomožni funkciji.“

11 Člen 25 VKrG določa:

„1. Določbe iz oddelka 2 […] se uporabljajo za pogodbe, s katerimi podjetje odobri potrošniku odplačen odlog plačila ali kakšen drug finančni dogovor. […]

2. […] Gotovinska cena in blago ali storitev morata biti navedena tudi v predpogodbenih informacijah (člen 6(1)) […].“

12 Člen 1000(1) Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch (splošni civilni zakonik) določa:

„Za obresti, ki so bile dogovorjene brez določitve njihove višine, ali za zakonske obresti velja 4-odstotna stopnja na leto, če zakon ne določa drugače.“

13 Člen 1333 tega zakonika določa:

„1. Škoda, ki jo je dolžnik povzročil svojemu upniku z zamudo plačila denarne terjatve, se povrne z zakonskimi obrestmi (člen 1000(1)).

2. Upnik lahko poleg zakonskih obresti zahteva tudi povrnitev druge škode, ki mu jo je povzročil dolžnik, zlasti povrnitev stroškov, potrebnih za zunajsodne ukrepe izvršbe ali izterjave, kolikor so sorazmerni s terjatvijo, ki je predmet teh ukrepov.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

14 Združenje lahko na podlagi avstrijske zakonodaje vloži kolektivne opustitvene tožbe za varstvo interesov potrošnikov.

15 Družba Inko upravlja agencijo za izterjavo terjatev. V okviru svoje dejavnosti dolžnikom v imenu upnikov pošilja opomine, v katerih navede znesek neplačane terjatve, vključno z zapadlimi obrestmi, in lastne stroške izterjave. Dolžnike pozove, naj plačajo dolg v roku treh dni ali izpolnijo predhodno sestavljeni obrazec, ki se nanaša na sprejetje načrta za obročno odplačevanje njihovega dolga, in ji ga pošljejo nazaj. Dolžniki s to uradno izjavo pripoznajo obstoj terjatve „skupaj z evidenčnimi stroški in obrestmi, izračunanimi glede na trajanje odobrenega obdobja“. Zavežejo se plačati svoj dolg, in sicer z mesečnimi obroki v določenem znesku, v skladu z navedenim načrtom, pri čemer se najprej odplačajo stroški družbe Inko, nato pa glavnica in obresti.

16 Združenje je na Handelsgericht Wien (gospodarsko sodišče na Dunaju, Avstrija) vložilo predlog, naj se družbi Inko prepove sklepanje dogovorov o odplačilu dolgov s potrošniki, ki se nanašajo na odobritev odloga plačila, brez predhodne zagotovitve informacij iz člena 6 VKrG.

17 To sodišče je z odločbo z dne 14. novembra 2013 predlogu združenja ugodilo.

18 Oberlandesgericht Wien (višje deželno sodišče na Dunaju, Avstrija), ki je obravnavalo pritožbo zoper to odločbo, je slednjo deloma spremenilo s sodbo z dne 30. julija 2014.

19 Združenje in družba Inko sta zoper to sodbo vložila revizijo na predložitveno sodišče.

20 To meni, da agencija za izterjavo terjatev, kot je družba Inko, opravlja poslovno dejavnost in za svojo dejavnost prejema plačilo z zaračunavanjem različnih stroškov. Dolžnikom v imenu upnikov predlaga, naj sklenejo dogovore o odlogu plačila ali o novem načrtu obročnega odplačevanja.

21 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je primarni poslovni namen družbe Inko izterjava terjatev. Predložitveno sodišče želi v tem okviru izvedeti, ali je mogoče agencijo za izterjavo terjatev, kot je družba Inko, katere dejavnost kreditnega posrednika je le sekundarna glede na druge poslovne dejavnosti, ki jih opravlja primarno, šteti za „kreditnega posrednika“ v smislu člena 3(f) Direktive 2008/48.

22 V zvezi s finančnimi posledicami zamude plačila dolga, določenimi v avstrijskih predpisih, predložitveno sodišče navaja, da je dolžnik dolžan ne le plačati zakonske obresti po 4-odstotni obrestni meri, ampak tudi povrniti drugo škodo, nastalo upniku, vključno s stroški izterjave terjatev, če so ti sorazmerni.

23 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da združenje ni dokazalo, da zneski obresti in stroškov, ki jih je družba Inko naložila kreditojemalcem, ki niso izpolnili svojih obveznosti, presegajo zneske, dolgovane upnikom v skladu z avstrijsko zakonodajo, če zadnjenavedeni takim dolžnikom odobrijo odlog plačila.

24 Zato želi predložitveno sodišče izvedeti, ali je dogovore o novem načrtu obročnega odplačevanja dolgov v zvezi z odobritvijo odloga plačila, ki jih družba Inko sklepa s potrošniki, mogoče šteti za „brezplačne odloge plačila“ v smislu člena 2(2)(j) Direktive 2008/48 in zato za izključene iz področja uporabe te direktive.

25 V teh okoliščinah je Oberster Gerichtshof (vrhovno sodišče, Avstrija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je agencijo za izterjavo dolgov, ki v povezavi z dejavnostjo izterjave terjatev v imenu svojih naročnikov njihovim dolžnikom ponuja sklenitev dogovora o obročnem odplačevanju, pri čemer za svojo dejavnost zaračunava stroške, ki jih bodo končno nosili dolžniki, mogoče šteti za ‚kreditnega posrednika‘ v smislu člena 3(f) Direktive 2008/48?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je dogovor o obročnem odplačevanju, sklenjen med dolžnikom in njegovim upnikom s posredovanjem agencije za izterjavo dolgov, ‚brezplačen odlog plačila' v smislu člena 2(2)(j) Direktive 2008/48, če se dolžnik z navedenim dogovorom zaveže zgolj k plačilu odprte terjatve in takšnih obresti ter stroškov, ki bi jih bil dolžan plačati že na podlagi zakona, torej tudi brez sklenitve takega dogovora?"

Vprašanji za predhodno odločanje

Drugo vprašanje

26 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem, ki ga je treba obravnavati najprej, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 2(2)(j) Direktive 2008/48 razlagati tako, da se dogovor o novem načrtu obročnega odplačevanja kredita, sklenjen med potrošnikom, ki ni izpolnil svoje obveznosti, in dajalcem kredita prek agencije za izterjavo terjatev, šteje za „brezplačen odlog plačila" v smislu te določbe, če se potrošnik s tem dogovorom zaveže odplačati celotni znesek tega kredita ter plačati obresti in stroške, ki bi jih bil v skladu z nacionalnimi predpisi ob neobstoju navedenega dogovora dolžan plačati.

27 Za odgovor na to vprašanje je treba najprej navesti, da Direktiva 2008/48 na področju potrošniških kreditov določa popolno in obvezno uskladitev na nekaterih ključnih področjih, ki je potrebna za to, da se vsem potrošnikom v Evropski uniji zagotovi visoka in primerljiva raven varovanja njihovih interesov in se na trgu potrošniških kreditov vzpostavi pravi notranji trg (glej sodbo z dne 18. decembra 2014, CA Consumer Finance, C-449/13, EU:C:2014:2464, točka 21).

28 Ta direktiva se v skladu s svojim členom 2(1) uporablja za kreditne pogodbe, na podlagi odstavka 2(j) tega člena pa med drugim ne za kreditne pogodbe, ki se nanašajo na brezplačen odlog plačila obstoječega dolga.

29 Prvič, pojem „kreditna pogodba" je opredeljen v členu 3(c) navedene direktive in pomeni pogodbo, s katero dajalec kredita odobri ali obljubi, da bo potrošniku odobril kredit v obliki odloga plačila, posojila ali drugega podobnega finančnega dogovora, razen pogodb o trajnem opravljanju storitev ali dobavi blaga enake vrste, kadar potrošnik v času dobave takšnih storitev ali blaga plačuje zanje v obrokih.

30 Ugotoviti je treba, da je pojem „kreditna pogodba", opredeljen v navedeni določbi, posebej širok in zajema dogovor, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa nov načrt obročnega odplačevanja obstoječega dolga.

31 V zvezi s tem je iz člena 2(6) Direktive 2008/48 izrecno razvidno, da se ta načeloma nanaša na pogodbe, v katerih se predvideva dogovor o načinu odloga plačila ali odplačila med dajalcem kredita in potrošnikom, kadar je ta že v zamudi pri odplačevanju po prvotni kreditni pogodbi.

32 Zato je treba tak dogovor, ki ga potrošnik sklene bodisi neposredno z dajalcem kredita bodisi s kreditnim posrednikom, ki deluje v imenu tega dajalca kredita, šteti za „kreditno pogodbo" v smislu člena 3(c) navedene direktive, brez poseganja v izjeme, določene v njenem členu 2(2).

33 Glede na to je treba, drugič, presoditi, ali se taka pogodba nanaša na „brezplačen odlog plačila" v smislu člena 2(2)(j) iste direktive, kadar se potrošnik zaveže odplačati celotni znesek kredita ter plačati obresti in stroške, ki bi jih ob neobstoju pogodbe moral plačati v skladu z nacionalno zakonodajo.

34 Čeprav Direktiva 2008/48 ne opredeljuje posebej pojma „stroški“, je treba navesti, da v skladu s členom 3(g) te direktive skupni stroški kredita za potrošnika pomenijo vse stroške, ki jih mora potrošnik plačati v zvezi s kreditno pogodbo in ki so dajalcu kredita znani (glej sodbo z dne 21. aprila 2016, Radlinger in Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, točka 84).

35 Posebej široki opredelitvi pojma „kreditna pogodba“ v smislu člena 3(c) Direktive 2008/48 in pojma „skupni stroški kredita za potrošnika“ v smislu člena 3(g) te direktive ustrezata cilju navedene direktive, na katerega je bilo opozorjeno v točki 27 te sodbe, saj zagotavljata široko varstvo potrošnikov.

36 Prav tako je treba vsakršno omejitev področja uporabe te direktive v skladu z njenim členom 2(2) razlagati glede na ta cilj.

37 Zato kadar se potrošnik z dogovorom, ki določa nove pogoje plačila obstoječega dolga, zaveže ne le odplačati celotni znesek kredita, ampak tudi plačati obresti in stroške, ki niso bili predvideni po prvotni pogodbi, v skladu s katero je bil neodplačani kredit odobren, ni mogoče šteti, da se tak dogovor nanaša na „brezplačen odlog plačila“ v smislu člena 2(2)(j) Direktive 2008/48.

38 V tem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da dogovori o novem načrtu obročnega odplačevanja kredita, ki jih družba Inko predlaga potrošnikom, če ti ne izpolnjujejo svojih obveznosti, določajo, da se ti zavežejo plačati svoj dolg po mesečnih obrokih, pri čemer se najprej odplačajo stroški družbe Inko, nato pa dolgovana glavnica in obresti.

39 Za tak dogovor, ki določa obveznost potrošnika, da plača stroške agencije za izterjavo terjatev, v tem primeru družbe Inko, in ki ni bil določen v prvotni kreditni pogodbi, ni mogoče šteti, da se nanaša na „brezplačni odlog plačila“ v smislu člena 2(2)(j) Direktive 2008/48.

40 Glede na cilj, naveden v točki 27 te sodbe, da se vsem potrošnikom zagotovi visoka raven varstva njihovih interesov, take ugotovitve ni mogoče izpodbijati s skupnimi zneski obresti in stroškov, določenimi v takem dogovoru, tudi če ti zneski ne presegajo zneskov, ki bi se zahtevali ob neobstoju dogovora med strankama v skladu z nacionalnimi predpisi, ki se uporabljajo v primeru zamude plačila.

41 V teh okoliščinah je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 2(2)(j) Direktive 2008/48 razlagati tako, da se dogovor o novem načrtu obročnega odplačevanja kredita, sklenjen med potrošnikom, ki ni izpolnil svoje obveznosti, in dajalcem kredita prek agencije za izterjavo terjatev, ne nanaša na „brezplačen odlog plačila“ v smislu te določbe, kadar se potrošnik s tem dogovorom zaveže odplačati celoten znesek tega kredita ter plačati obresti in stroške, ki niso bili določeni s prvotno pogodbo, v skladu s katero je bil navedeni kredit odobren.

Prvo vprašanje

42 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem, ki ga je treba obravnavati na drugem mestu, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 3(f) in člen 7 Direktive 2008/48 razlagati tako, da je treba agencijo za izterjavo terjatev, ki v imenu dajalca kredita sklene dogovor o novem načrtu obročnega odplačevanja neplačanega kredita, vendar kot kreditni posrednik deluje le v pomožni funkciji, šteti za „kreditnega posrednika“ v smislu tega člena 3(f) in je potrošniku zavezana zagotoviti predpogodbene informacije v skladu s členoma 5 in 6 te direktive.

43 V zvezi s tem je treba spomniti, da je v skladu z navedenim členom 3(f) „kreditni posrednik“ fizična ali pravna oseba, ki ne deluje kot dajalec kreditov in v okviru svoje dejavnosti, poslovanja ali stroke v zameno za plačilo, ki je lahko v denarju ali kateri koli drugi obliki finančne ugodnosti, ki je predmet dogovora, potrošnikom predstavlja ali ponuja kreditne pogodbe, pomaga potrošnikom s pripravljalnim delom za kreditne pogodbe ali v imenu dajalca kredita s potrošniki sklepa kreditne pogodbe.

44 Zato je treba agencijo za izterjavo terjatev, kot je družba Inko, ki v imenu dajalca kredita sklene dogovor o novem načrtu obročnega odplačevanja neodplačanega kredita, v skladu s katerim se potrošnik zaveže odplačati celotni znesek kredita in plačati obresti in stroške, opredeliti kot „kreditnega posrednika“ v smislu te določbe.

45 Spor o glavni stvari se nanaša na vprašanje, ali je agencija za izterjavo terjatev, kot je družba Inko, v skladu s svojimi dejavnostmi, ki jih opravlja kot kreditni posrednik, potrošniku zavezana zagotoviti predpogodbene informacije na podlagi člena 6 VKrG, s katerim je v avstrijsko pravo prenesen člen 5 Direktive 2008/48.

46 V zvezi s tem je treba opozoriti, da za takega kreditnega posrednika načeloma velja obveznost potrošniku zagotoviti predpogodbene informacije v skladu s členoma 5 in 6 navedene direktive.

47 Vendar v skladu s členom 7, prvi stavek, Direktive 2008/48 za dobavitelje blaga ali ponudnike storitev, ki nastopajo kot kreditni posredniki v pomožni funkciji, ta obveznost ne velja. V zvezi s tem je v uvodni izjavi 24 te direktive navedeno, da se lahko ti dobavitelji ali ti ponudniki na primer štejejo za kreditne posrednike v pomožni funkciji, če njihova dejavnost kreditnega posredništva ni glavni namen njihove dejavnosti, poslovanja ali stroke.

48 Predložitveno sodišče mora preveriti, ali je – glede na vse okoliščine v postopku v glavni stvari, zlasti glede na glavni namen dejavnosti zadevnega kreditnega posrednika – mogoče šteti, da ta nastopa kot kreditni posrednik v pomožni funkciji v smislu člena 7, prvi stavek, te direktive.

49 Poleg tega je treba navesti, da izjema od obveznosti potrošniku zagotoviti predpogodbene informacije, ki bi lahko veljala za kreditnega posrednika, ne vpliva na pojem „kreditni posrednik“ v smislu člena 3(f) Direktive 2008/48, ampak je njena edina posledica izključiti, da bi za osebe, ki delujejo kot posredniki le v pomožni funkciji, veljala obveznost zagotavljanja predpogodbenih informacij iz členov 5 in 6 te direktive, saj se druge določbe navedene direktive, zlasti njen člen 21 glede nekaterih obveznosti kreditnih posrednikov do potrošnikov, za te osebe še naprej uporabljajo.

50 Ta izjema prav tako ne vpliva na raven varstva potrošnikov, določeno z Direktivo 2008/48.

51 V zvezi s tem, kot je v bistvu navedla generalna pravobranilka v točkah od 28 do 30 sklepnih predlogov, obveznost iz členov 5 in 6 te direktive, da dajalec kredita in, kjer je primerno, kreditni posrednik potrošniku zagotovita predpogodbene informacije, prispeva k uresničitvi cilja iz točke 27 te sodbe, ki je vsem potrošnikom zagotoviti visoko raven varstva njihovih interesov (glej v tem smislu sodbi z dne 18. decembra 2014, CA Consumer Finance, C-449/13, EU:C:2014:2464, točka 21, in z dne 21. aprila 2016, Radlinger in Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, točka 61).

52 Kot pa je razvidno iz člena 7, drugi stavek, navedene direktive v povezavi z njeno uvodno izjavo 24, izjema iz člena 7, prvi stavek, Direktive 2008/48 glede dobaviteljev blaga in ponudnikov storitev, ki delujejo kot kreditni posredniki v pomožni funkciji, ne posega v obveznost dajalca kredita, da zagotovi, da potrošnik pridobi predpogodbene informacije iz členov 5 in 6 te direktive.

53 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 3(f) in člen 7 Direktive 2008/48 razlagati tako, da je treba agencijo za izterjavo terjatev, ki v imenu dajalca kredita sklene dogovor o novem načrtu obročnega odplačevanja neodplačanega kredita, vendar deluje kot kreditni posrednik le v pomožni funkciji, šteti za „kreditnega posrednika“ v smislu tega člena 3(f) in da ni zavezana potrošniku zagotoviti predpogodbenih informacij na podlagi členov 5 in 6 te direktive.

Stroški

54 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. **Člen 2(2)(j) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS je treba razlagati tako, da se dogovor o novem načrtu obročnega odplačevanja kredita, sklenjen med potrošnikom, ki ne izpolnjuje svojih obveznosti, in dajalcem kredita prek agencije za izterjavo terjatev, ne nanaša na „brezplačen odlog plačila“ v smislu te določbe, če se potrošnik s tem dogovorom zaveže odplačati celoten znesek tega kredita ter plačati obresti in stroške, ki niso bili določeni s prvotno pogodbo, v skladu s katero je bil navedeni kredit odobren.**

2. **Člen 3(f) in člen 7 Direktive 2008/48 je treba razlagati tako, da je treba agencijo za izterjavo terjatev, ki v imenu dajalca kredita sklene dogovor o novem načrtu obročnega odplačevanja neodplačanega kredita, vendar deluje kot kreditni posrednik le v pomožni funkciji, šteti za „kreditnega posrednika“ v smislu tega člena 3(f) in da ni zavezana potrošniku zagotoviti predpogodbenih informacij na podlagi členov 5 in 6 te direktive.**

Podpisi